

Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới: CHẾ ĐỘ CỤC TẢ CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM ĐÃ ĐANG BỊ TRIỆT TIÊU NHƯ THẾ NÀO?

Thiện Ý

Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc tế Mới là tài liệu nghiên cứu lý luận của Thiện Ý, được khởi thảo từ trong nước vào năm 1977 để làm tài liệu nghiên cứu cho Mặt Trận Nhân Quyền Việt Nam. Tháng 3 năm 1992 đến định cư tại Hoa Kỳ theo diện đoàn tụ gia đình (*vì không có diện dành cho những người tù “Phản động”*). Một tuần sau khi đến thành phố Houston, chúng tôi bắt đầu khai bút viết lại tài liệu này và sau 3 năm đã hoàn tất và ra mắt nhân dịp 30-4-1995 tại Houston, sau đó lần lượt ra mắt tại Dallas, Texas, New Orleans Tiểu bang Louisiana.

Mười năm sau, Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới tái bản lần thứ hai được lần lượt giới thiệu tại Houston, Texas (Tháng 4-2005) và Orange County, California (Tháng 5-2005), trong một buổi sinh hoạt chủ đề **“Việt Nam Con Đường Chúng Ta Đi”**. Tại Houston tài liệu đã được Gs. Tạ Văn Tài, nguyên Giáo sư các Trường Luật Việt Nam trước 30-4-1975, hiện là luật sư hành nghề tại Hoa Kỳ và Nhà truyền thông Lê Văn, nguyên Trưởng Ban Việt Ngữ Đài VOA giới thiệu. Tại Orange County tài liệu đã được lần lượt giới thiệu của các Luật sư Lâm Lễ Trinh, Nguyễn Phương Minh (Đỗ Thái Nhiên), Trần Sơn Hà và học giả Trần Phong Vũ.

Trong Phần III, Chương III của tập tài liệu nghiên cứu lý luận này (*Việt Nam đã và đang đi vào thế chiến lược quốc tế mới như thế nào?*), tại điểm B (*Chế độ cục tả CHXHCNVN đã và đang bị triệt tiêu như thế nào?*), từ trang 326 đến trang 346, chúng tôi đã đưa ra dự kiến chế độ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam sẽ bị triệt tiêu trong hai giả định thực tế:

- 1.- Trong tương quan lực lượng giữa chế độ Việt cộng và các lực lượng chống cộng (*quốc gia, dân tộc, dân chủ*) ưu thế nghiêng về phía Việt cộng.
- 2.- Trong tương quan lực lượng giữa chế độ Việt cộng và các lực lượng chống cộng (*quốc gia, dân tộc, dân chủ*) ưu thế nghiêng về phía Việt quốc.

Theo nhận định của chúng tôi, 38 năm qua, cho đến thời điểm này, chế độ Việt cộng tuy có suy yếu do tự thân và do các cuộc đấu tranh trường kỳ của các lực lượng quốc gia, dân tộc dân chủ và quốc dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước, cũng như áp lực quốc tế ngày một gia tăng, thế nhưng ưu thế vẫn nghiêng về phía chế độ Việt cộng (*đang nắm quyền*). Bởi vì, cho đến

lúc này các lực lượng chống cộng vì dân chủ cho đất nước vẫn chưa tập trung được **“sức mạnh thừa đủ”** khả dĩ thay đổi được cán cân lực lượng nghiêng về phía quốc gia dân tộc dân chủ.

Vì vậy, chúng tôi xin trích nguyên văn từ trang 326-342 nói về **“CHẾ ĐỘ CỰC TÁ CHXHCNVN ĐÃ VÀ ĐANG BỊ TRIỆT TIÊU NHƯ THÊ NÀO”** trong tương quan lực lượng hiện ưu thế vẫn nghiêng về phía Việt cộng (*vẫn nắm quyền*).

Chúng tôi làm việc này vì thấy những biến chuyển gần đây trong nước dường như đã nghiệm đúng phần nào những tiên liệu của chúng tôi, điển hình cụ thể là đề nghị mới đây của đảng viên cộng sản **“phản tỉnh”** Lê Hiếu Đằng về sự thành lập một chính đảng đối lập với đảng Cộng sản Việt Nam là đảng **“Dân Chủ Xã Hội”**. Hiện tượng này dường như xảy ra đúng như dự kiến của chúng tôi trong **“Bước thứ hai: Thực tập dân chủ”** tiếp theo **“Bước một: Thử nghiệm dân chủ”** và rồi đây sẽ là **“Bước Ba: Hình thành chế độ dân chủ đa nguyên”**.(Trang 335-342).

Có hai giả định thực tế xảy ra:

- Một là nếu đề nghị của Lê Hiếu Đằng được thực hiện, mà nhà cầm quyền CSVN trấn áp, thì điều này có nghĩa là Việt cộng vẫn ngoan cố kéo dài thêm thời gian độc quyền thống trị và duy trì chế độ độc đảng toàn trị.
- Hai là nếu đề nghị của Lê Hiếu Đằng được thực hiện, mà nhà cầm quyền CSVN không trấn áp, thì dù đây có là sáng kiến cá nhân của một đảng viên CS Lê Hiếu Đằng, hay làm theo chỉ thị của đảng CSVN, đều cho thấy đã đến lúc **tập đoàn thống trị độc quyền này phải chấp nhận một thực tế**: phải chuyển đổi qua dân chủ đa đảng, không thể kéo dài thêm nữa quyền thống trị độc tôn, duy trì chế độ độc tài toàn trị, để tự cứu đảng, nếu không muốn chung số phận như các nhà độc tài trong các chế độ độc tài vùng Trung Cận Đông.

Nếu điều này xảy ra, thì:

- **Phải chăng trong cuộc gặp gỡ thượng đỉnh 25-7-2013 vừa qua**, Tổng Thống Hoa Kỳ Barack Obama đã gửi một thông điệp trực tiếp và rõ ràng như một tối hậu thư cho người đứng đầu Nhà nước Việt cộng là Chủ tịch Trương Tấn Sang, rằng đã đến lúc Hoa Kỳ chỉ có thể ủng hộ một chế độ dân chủ đa đảng, hãy theo gương tập đoàn thống trị chế độ độc tài quân phiệt ở Miến Điện mà chuyển đổi một cách ôn hòa, tránh xáo trộn, bất ổn?
- Phải chăng đề nghị của đảng viên CS Lê Hiếu Đằng thành lập một đảng **“Dân Chủ Xã Hội”** được đưa ra sau chuyến đi này, nếu không bị đàn áp, chính là dấu hiệu cho thấy đảng CSVN đã bật đèn xanh cho việc hình thành bối cảnh cho chế độ dân chủ đa nguyên, đa đảng?

– Thế nhưng dường như Đảng CSVN đã làm theo cách khác hơn Miến Điện: thay vì để cho một tướng lãnh đứng đầu chính phủ (Tổng Thống Thein Sein.....) chủ động thực hiện chuyển đổi chế độ độc tài quân phiệt qua chế độ dân chủ đa đảng một cách êm dịu, thì tại Việt Nam đảng CSVN đã dùng một đảng viên cộng sản “Phản tỉnh” là Lê Hiếu Đằng để khởi động sự chuyển đổi qua dân chủ đa nguyên đa đảng, có tính thăm dò phản ứng. Nếu thấy thuận lợi, vẫn kiểm soát được tình hình ổn định, đảng CSVN có thể sẽ đưa người đứng đầu chính phủ là Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng (*đóng vai trò như Tổng Thống Miến Điện*) chủ động, chính thức, công khai làm chuyển đổi theo một tiến trình tương tự như Miến Điện đã và đang làm hay khác hơn cho phù hợp với tình hình thực tế Việt Nam.

Nếu sự suy đoán trên đây của chúng tôi là thực tế, thì dù đảng viên Lê Hiếu Đằng có “**Phản tỉnh thật**” hay “**phản tỉnh giả**”, dù có đưa ra đề nghị thành lập “**Dân Chủ Đảng Xã hội**” là sáng kiến cá nhân hay chỉ là “Cò môi” làm theo chỉ thị của “**Đảng Ta**”...nếu không bị đàn áp và nếu khởi động đưa được đến một chế độ dân chủ đa nguyên, đa đảng, chúng tôi cho rằng đều rất tốt cho nhân dân và Đất nước.

Sự thế này có thể hiểu được, **chẳng qua đã đến thời điểm này, đảng CSVN không còn có thể chọn lựa nào khác, phải chấp nhận một thực tế trái với ý muốn của mình** (*tiếp tục duy trì chế độ độc tài đảng trị*); **cũng như trước đây chính phủ Việt Nam Cộng Hòa dù không muốn, cũng đã phải chấp nhận một thực tế phải ngồi vào bàn Hội Nghị bốn bên ở Paris ngang hàng với Mặt Trận Giải Phóng, công cụ của Công sản Bắc Việt lúc bấy giờ, để rồi sau cùng phải ký vào bản Hiệp Định Paris ngày 27-1-1973, như bản án tử hình làm tiêu vong chế độ VNCH.**

Thành ra, đây không phải là sự “**Hòa giải và hòa hòa hợp kiều Việt cộng**” (*không hòa giải với ai mà chỉ muốn mọi người hòa hợp để cùng Việt cộng củng cố chế độ độc tài toàn trị và sự độc quyền thống trị của đảng CSVN*) mà đây là sự “**Hòa giải và hòa hợp dân tộc thực sự**” theo đúng ý nghĩa của cụm từ này (*hòa giải những mâu thuẫn một cách hòa bình qua đấu tranh nghị trường để hòa hợp trong một chế độ dân chủ đa nguyên, đa đảng*). Một khi hình thành được chế độ dân chủ đa nguyên, đa đảng, chính Hiến Pháp sẽ bảo đảm hoạt động hợp pháp cho mọi chính đảng, trong đó có đảng CSVN, tương tự như các đảng CS vẫn tồn và hoạt động ở Nga và các nước Xã hội Chủ Nghĩa Đông Âu sau

khi chuyển đổi qua dân chủ đa nguyên đa đảng(*Trừ khi đảng CSVN chọn con đường tiếp tục đấu tranh bất hợp pháp chống lại chế độ dân chủ đa nguyên, đa đảng đã hình thành, thì mới bị cấm chỉ và đặt ra ngoài vòng pháp luật*).

Nói cách khác, **“chế độ độc đảng, độc tài toàn trị”** (Cộng Hòa Xã hội Chủ NGHĩa Việt Nam) sẽ phải tiêu vong, nhưng đảng CSVN vẫn sẽ tồn tại trong **“chế độ đa đảng, dân chủ pháp trị”**, được tranh cử bình đẳng với các chính đảng khác, nếu qua các cuộc tranh cử và bầu cử tự do, được nhân dân tín nhiệm qua lá phiếu, đảng CSVN vẫn có thể nắm quyền. Tất nhiên, bất cứ chính đảng nào nắm được chính quyền để thực hiện chủ trương chính sách cai trị của mình, đều phải tuân thủ bản Hiến Pháp và hệ thống luật pháp dân chủ đa nguyên, đa đảng. Những ai chủ trương tiêu diệt đảng CSVN trong nền dân chủ đa nguyên, đa đảng là không thực tế, trái với tính dân chủ đa nguyên, trái với lý tưởng và mục tiêu đấu tranh trong nhiều thập niên qua của các lực lượng quốc gia, dân tộc dân chủ và của những người Việt Nam không cộng sản. Chủ trương này nếu được thực hiện, chẳng khác gì triệt tiêu một chế độ cực tả (CHXHCNVN) để thay thế bằng một chế độ cực hữu, dù có cái vỏ dân chủ đa nguyên đa đảng (*chế độ mang bất cứ bằng hiệu dân chủ kiểu nào*), song thực chất cũng như thực tế không phải là chế độ dân chủ đa nguyên đa đảng thực sự theo đúng ý nguyên của nhân dân. (*chỉ là chế độ dân chủ hình thức hay là dân chủ giả*)”

Luật sư Tạ Văn Tài, Tiến sĩ chính trị học, Thạc sĩ luật học, giảng viên tại Law School thuộc Đại học Harvard Hoa kỳ, trong bài giới thiệu tác phẩm in trong phần đầu **“Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới”** (tái bản năm 2005) đã nhận xét:

“Chúng tôi thấy Thiện Ý đã đưa ra những nhận định chuẩn xác về thời cuộc, những tiên liệu đi trước thời đại, những đề nghị thực tiễn của một người yêu nước trên lập trường dân tộc, và theo một phương pháp luận vững chắc, rất biện chứng pháp...” (Trang Vn18).

Để thấy sự chân xác của những nhận định này, xin vào Web Site của Câu Lạc Bộ Luật Khoa: luatkhoavietnam.com, mục **“Diễn đàn”**, tiểu mục **“Tác giả-Tác phẩm”**, để đọc toàn tác phẩm; và vào Tiểu mục **“Hội luận-Phỏng vấn”** để nghe Đài VOA phỏng vấn tác giả đã phát thanh về Việt Nam vào tháng 5 năm 1995 nhân dịp ra mắt VNTTCLQTM lần đầu tại Houston, Texas, Hoa Kỳ.(Tháng 4-1995).

Sau đây xin gửi đến quý độc giả trích đoạn từ tài liệu Nghiên cứu lý luận: **“Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới”**, phần liên quan đến chủ đề bài viết này, từ trang 326 đến trang 342.

chủ này cũng sẽ bị “chết ngột” trong “môi trường mật ngột” kinh tế thị trường. Đây là cái chết mà chính những người VNCS đang nắm quyền cũng đã nhìn thấy, song bất lực không làm gì khác hơn là ra sức làm công việc “chống âm mưu diễn biến hoà bình” hay là “cuộc chiến tranh phá hoại nhiều mặt” của các thế lực thù nghịch.

Vậy thì cái chết sẽ đến với chế độ cực tả CHXH CNVN như thế nào, thực tế sẽ có lời giải đáp đích thực.

B. CHẾ ĐỘ CỰC TẢ CHXHCNVN ĐÃ VÀ ĐANG BỊ TRIỆT TIÊU NHƯ THẾ NÀO?

Chế độ CSVN sẽ bị sụp đổ do “sức nặng vừa đủ nhận chìm” hay sẽ “tiêu vong do sự chủ động “hoá thân” của chính những người VNCS “phản tỉnh”? Câu trả lời tùy thuộc vào tương quan lực lượng giữa chế độ CSVN và các lực lượng quốc gia dân tộc dân chủ (QGDTDC). Chế độ sẽ bị sụp đổ do “sức nặng vừa đủ nhận chìm” nếu tương quan lực lượng nghiêng về phía các lực lượng QGDTDC. Nghĩa là các lực lượng này đoàn kết thành một khối, chung sức chung lòng, tạo được sức mạnh đấu tranh tổng hợp của dân tộc (nhân dân, các lực lượng chống chế độ gồm cả của những người VNCS đã giác ngộ trở về với cội nguồn dân tộc) và sức mạnh của thời đại (chủ nghĩa tự do dân chủ tất yếu thắng chủ nghĩa CS trên phạm vi toàn thế giới). Vì có như thế và phải làm được như vậy, phía chính nghĩa tự do dân chủ mới chủ động qui tụ được “sức nặng vừa đủ” để nhận chìm chế độ độc tài, phản dân chủ, đã lỗi thời ở vào thời điểm chế độ này đã lún tới cổ trong vũng lầy của những khó khăn chòng chát toàn diện. Nhưng nếu trong điều kiện tương quan lực lượng, với thực trạng các lực lượng QGDTDC bị phân

tán cả về tổ chức lẫn khuynh hướng chống cộng, mất chủ động đấu tranh và bị lung đoạn, thù trong, giặc ngoài, thì những người VNCS sẽ có cơ hội thành công trong nỗ lực chủ động “hoá thân chế độ” với sự trợ lực của ngoại bang. Vì rằng đã đành chiều hướng mới có khuynh hướng ủng hộ các lực lượng tự do dân chủ, song nếu các lực lượng này quá yếu kém, người ta không ngần ngại quay qua trợ giúp chế độ độc tài chuyển mình hoá thân qua chế độ dân chủ. Nhất nữa tập đoàn lãnh đạo chế độ này, dưới mắt ngoại bang, lại tỏ ra có khả năng ổn định tình hình và chịu uốn mình chiều theo mọi đòi hỏi của chiều hướng mới. Bởi lẽ, chiều hướng mới muốn hình thành nhân tố ổn định, họ quan tâm đến mục tiêu này hơn là phương tiện. Và do đó, họ thà nói cho các bên VN tranh giành quyền lực. Cán cân nghiêng về bên nào, người ta sẽ hỗ trợ bên đó, để sớm đạt yêu cầu. Sau đây, chúng tôi thử đưa ra dự đoán về tương lai chế độ CSVN trong điều kiện tương quan lực lượng hiện nay và dựa trên một giả định chưa có về tương quan lực lượng nghiêng về phía các lực lượng quốc gia dân tộc dân chủ.

1. Trong Tương Quan Lực Lượng Hiện Nay Chế Độ CSVN Sẽ Tiêu Vong Như Thế Nào?

Nếu căn cứ vào tình hình thực tế hiện nay, tương quan lực lượng giữa chế độ CSVN và các lực lượng chống cộng ưu thế nghiêng về phía chế độ. Quả phân tích, nhận định, chế độ CSVN đang nắm ưu thế, chủ động uốn mình theo chiều hướng mới và dường như đã được ý đồ ngoại bang hậu thuẫn cho một giải pháp “hoá thân chế độ”, trong đó người QGDTDC dù có chính nghĩa sáng ngời vẫn ở thế bị động và như đang phải chạy theo sự sắp xếp tiền định nào đó.

Thật vậy, căn cứ vào diễn biến tình hình từ sau 30-4-75 đến nay, người ta dự đoán chế độ CSVN cũng sẽ tiêu vong và hoá thân thành chế độ dân chủ tương tự như Liên Xô. Nghĩa là sự hoá thân do chính những người VNCS “phản tỉnh” về quá khứ sai lầm gây hậu quả nghiêm trọng cho nhân dân và đất nước, nhìn thấy được “xu thế thời đại” hay là “chiều hướng mới không thể đảo ngược”. Tuy nhiên, sự tiêu vong của chế độ CSVN không thể diễn ra với tốc độ thời gian nhanh như Liên Xô được. Nghĩa là nếu chế độ CHXHCN Xô Viết đã nhanh gọn “chết chìm trong môi trường mật đắng”, thì theo chiều hướng hiện nay, chế độ CHXHCNVN sẽ từ từ “chết ngộp trong môi trường mật ngọt”. Sự khác biệt giữa hai cách chết này là do tình hình thực tế có khác.

- Liên Xô đã ở tận cùng của những khó khăn toàn diện (1989) mà “cải tổ” cũng không cứu vãn được, thì lúc ấy các lực lượng dân tộc dân chủ trong đảng CSLS (giác ngộ) và ngoài đảng đã qui tụ được thành “sức nặng vừa đủ” nhận chìm chế độ trong vũng lầy của những khó khăn chồng chất không lối thoát (sau một cuộc đảo chánh không đổ máu).

- Trong khi đó chế độ CSVN vào thời điểm tận cùng của những khó khăn (1985) mà “đổi mới” cũng không cứu vãn được (1990), thì lúc ấy các lực lượng dân tộc dân chủ trong Đảng (giác ngộ) cũng như ngoài Đảng chưa qui tụ được và cho đến nay vẫn chưa qui tụ được “sức nặng vừa đủ” thì làm sao nhận chìm được chế độ trong vũng lầy của những khó khăn chồng chất không lối thoát.

Vì sao có sự khác biệt trong tình hình thực tế giữa Liên Xô và Việt Nam? Vì thực tế Việt Nam có những cái

tế nhị, khó xử trong quan hệ nội bộ đảng CSVN, cần thời gian hoá giải, cũng như có những mâu thuẫn trong hàng ngũ lãnh đạo dân tộc các bên cũng cần có thời gian và những điều kiện cần để “hoá giải”. Trong khi đó, chiều hướng mới cũng đòi hỏi sự chuyển mình, hoá thân hay là sự giải thể chế độ CSVN cần được diễn ra và kết thúc hoà dịu, để có được nhân tố “hoà bình, ổn định và trung lập”. Muốn tạo ra được nhân tố này, người ta không ủng hộ đối lập sử dụng bạo lực tiêu diệt chế độ CSVN, vì như thế bất ổn sẽ triền miên, oán thù chồng chất. Bầu không khí thuận lợi hiện nay là đa số những người VNCS như đã “phản tỉnh” để cùng nhìn về một hướng dân tộc, dưới ánh sáng soi đường của chủ nghĩa yêu nước. Cả hai phía đều đã và đang cố gắng xích lại gần nhau bằng tình tự dân tộc, song sự nghi kỵ còn cản đường, cản lối, vì người VNCS đã để lại nhiều thất tín trong thời quá khứ. Thực tế, những người VNCS đã thất bại trong việc lôi kéo đa số người VNQG nói chuyện “hoà giải, hoà hợp dân tộc” với họ, khi chế độ CSVN biểu tượng tập trung sai lầm quá khứ vẫn còn đó. Nhưng họ đã bước đầu thành công trong việc xé lẻ nói chuyện “hoà giải, hoà hợp dân tộc” với một thiểu số người Việt quốc gia, tuy không thể hiện được ý nguyện của tuyệt đại đa số, nhân dân và các lực lượng đấu tranh của người Việt quốc gia đang nắm chính nghĩa tự do, dân chủ trong tay. Là đa số nắm chính nghĩa, song thực lực tỏ ra yếu kém nên đã không tranh thủ được hậu thuẫn quốc tế. Trọng điều kiện thả nổi, chế độ dường như được sự đồng tình trong giải pháp “Xé lẻ”. Vì đối với ý đồ quốc tế, phương cách nào cũng tốt, miễn đúng chiều hướng và đạt được cứu cánh của họ. Như vậy là hiện nay người VNCS như an tâm và tin tưởng cứ theo đà này, họ sẽ giải quyết được mâu thuẫn về lãnh đạo dân tộc với thiểu số những

người quốc gia chống cộng. Cái gọi là Phong trào Thống nhất Dân tộc và Xây dựng Dân chủ rồi đây có thể sẽ được chế độ CSVN chấp nhận như là lực lượng chính trị đối lập (thật hay giả chưa biết và dù hiện nay Phong trào có bị tạm thời trấn áp). Có điều bên ngoài người ta thấy có nỗ lực tiến đến hình thái đa nguyên chính trị trong lòng chế độ CS. Với mầm mống này phải chăng người ta coi như một sự “cấy sinh trùng dân chủ” cũng như từ trước tới nay họ đã thử truyền “máu kinh tế tư bản” vào cơ thể chế độ độc tài CSVN, để dần dà biến cái chế độ này qua chế độ dân chủ một cách hoà dịu mà không sợ “dị ứng”? Nếu đúng như vậy, đến lúc nào đó, khi chế độ CSVN đã biến cải thành chế độ dân chủ có tính nội dung, cho dù còn cái vỏ “xã hội chủ nghĩa”, thì phải chăng đây mới như hội đủ điều kiện cần để số đông các lực lượng quốc gia dân tộc dân chủ chống cộng, mà hiện nay với lập trường kiên định không nói chuyện hoà giải hoà hợp dân tộc với chế độ CS, sẽ xuất hiện để cùng hoàn tất điều kiện đủ là hoá thân chế độ CSVN thành chế độ dân chủ thực sự? (cả hình thức lẫn thực chất). Đó là dự đoán chiều hướng hoá giải mâu thuẫn lãnh đạo dân tộc. Còn những cái gọi là tế nhị khó xử trong nội bộ Đảng và chế độ CSVN cũng cần thời gian “hoá giải” ra sao?

Cái tế nhị và khó xử trong nội bộ Đảng và chế độ CSVN hiện nay, theo nhận định của chúng tôi, là phe cấp tiến chiếm số đông muốn tìm một lối thoát “danh dự” cho “các cụ lãnh đạo bảo thủ cấp cao của Đảng”. Như phần trên đã phân tích, mặc dầu cũng đã nhìn ra được “chiều hướng mới không thể đảo ngược”, song hàng ngũ lãnh đạo bảo thủ cảm thấy khó quay lưng lại với quá khứ vàng son, đầy quyền uy của họ. Một quá khứ mà họ đã lỡ đánh

bóng quá đả cho chủ nghĩa CS, đã mạnh miệng khẳng định các luận điểm của chủ nghĩa Mác-Lê như là những “tín điều bất khả ngộ” của tôn giáo. Nào là chủ nghĩa Mác-Lê là “đỉnh cao của trí tuệ loài người”, nghĩa là từ rày về sau không còn tư tưởng nào cao hơn nữa. Nào là “chủ nghĩa Mác-Lê bách chiến bách thắng”, là “vũ khí lý luận vô địch” đã trang bị cho Đảng ta tổ chức và lãnh đạo mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam. Không những đánh bóng và khẳng định chủ nghĩa CS như là chân lý bất di bất dịch, mà còn thần thánh hoá các lãnh tụ CS quốc tế và “lãnh tụ Đảng ta” như “thiên tài” và “cha già dân tộc”! Nhưng điều khó ăn khó nói hơn, là chất liệu để đánh bóng chủ nghĩa và thần thánh hoá các lãnh tụ trong quá khứ, “các cụ” đã lỡ sử dụng cả núi xương sông máu dân Việt, tàn phá đất nước nặng nề trong chiến tranh, đưa dân tộc đến sự suy đồi toàn diện, nhân dân đến mức tận cùng của sự nghèo đói trên hành tinh này! Như thế là quá khứ của các cụ quả có nặng nề đấy, song công, tội các cụ mai này xin để lịch sử soi xét. Dầu sao, đồng đảng hậu duệ đánh giá các cụ cũng gần đất xa trời cả rồi. Vậy thì cũng nên thông cảm cho các cụ một lối thoát danh dự là cứ để họ “lý luận Mác-Lê” thêm một thời gian nữa, cho bản thân, gia thế các cụ hưởng bóng lộc quyền uy thêm ít lâu nữa, cho đến khi quyền lực vượt khỏi tầm tay một cách tự nhiên, vì tuổi già sức yếu (như các cụ Phạm Văn Đồng, Võ Chí Công, Nguyễn Văn Linh chẳng hạn...) hoặc đi gặp “các cụ Karl Marx, Lenin” (như Lê Duẩn, Trường Chinh, Lê Đức Thọ...) Phải chăng đây chính là thời điểm thuận lợi cho một lãnh tụ Đảng thuộc hàng hậu duệ các cụ lên nắm quyền tối thượng trong chế độ?

Phe cấp tiến lên ngôi, “Đổi mới” sẽ nhanh chóng đi

vào giai đoạn kết thúc quá trình hoá thân chế độ. Lực lượng chính trị đối lập nếu trước đó là “đối lập cuối” thì bây giờ sẽ trở thành đối lập thật, cùng với các lực lượng chính trị dân tộc dân chủ và nhân dân có thể hạch tội chế độ. Những người lãnh đạo chế độ chuyển tiếp có thể công khai “chối bỏ đứ đực tin” vào chủ nghĩa CS, quay lưng lại với quá khứ, mọi tội lỗi và trách nhiệm quá khứ sẽ được trút hết lên đầu những kẻ đã ra đi hay nằm im dưới lòng đất. Họ tự coi mình như là những kẻ ăn theo, một thời chỉ biết vâng lệnh. Họ cảm thấy an tâm và tự coi như vô trách nhiệm trước nhân dân hôm nay và lịch sử về sau. Hiện tượng này có thể tương tự như khi ông Mikhail Gorbachev nắm quyền, thực hiện “cải tổ”. Người ta đã được công khai phê bình, lên án nặng nề những sai lầm quá khứ, trăm tội đổ lên đầu Brehznev và xa hơn là nhà độc tài Stalin. Việt Nam trong thời khoảng này, Tổng Bí thư Lê Duẩn có thể được đem ra như vật tế thần, cùng với Trường Chinh, nhưng thần tượng Hồ Chí Minh có thể không bị đụng chạm nhiều như ông Lenin ở Nga vì cho đến lúc này, với sự đề cao “tư tưởng Hồ Chí Minh” và đưa cả tư tưởng này vào Hiến pháp, dường như những người VNCS đã và đang muốn dùng “tư tưởng HCM” làm trục xoay chiều từ “quốc tế vô sản” qua “dân tộc tư sản”. . . Nhưng cũng cần đề phòng, để tránh trước sự xúc phạm của nhân dân đối với thần tượng này, có thể là người ta sẽ cải táng và hoá thiêu xác ướp của “cụ Hồ” trước khi tình thế mới xảy ra, với lời giải thích chẳng qua đây chỉ là làm theo “di chúc thiêng liêng của Bác” mà Bộ Chính trị thời Lê Duẩn đã có tình làm sai, sửa cả di chúc của Người! Tất nhiên việc đập phá các tượng đài vết tích một thời của chế độ, trong đó có các tượng đài của “Bác” thì không thể ngăn cản, nếu đó là các hành động tự phát

của quần chúng.

Đến đây, một vấn đề đặt ra là Việt Nam có cần một lãnh tụ như Gorbachev ở Nga, để rồi kết thúc quá trình hoá thân chế độ CSVN, phải cần thêm một Boris Yeltsin? Câu trả lời tùy thuộc nhiều yếu tố, trong đó người ta lưu ý đến thực tế này: Quyền lực vượt khỏi tầm tay cánh lãnh tụ bảo thủ già nua sớm hay muộn (điều này có dự đoán cho là sớm khi nhìn vào bộ máy Đảng và Nhà nước hiện tại chỉ thấy hai khuôn mặt Đỗ Mười và Lê Đức Anh) và nhân vật lãnh đạo mới có đủ bản lĩnh và tài năng hay không. Tuy nhiên theo nhận định của chúng tôi, Việt Nam khó dứt giai đoạn để hoá thân chế độ như Liên Xô. Vì rằng ngay cả trường hợp trong chế độ các lãnh tụ bảo thủ không trực tiếp nắm quyền, vẫn có hai lý do làm cho tiến trình chuyển hoá chậm lại.

Một là tay chân các lãnh tụ bảo thủ còn nằm trong chính quyền cố thủ để bảo vệ quyền lợi vị kỷ, phe nhóm, khiến phe cấp tiến không dám làm mạnh, vì dầu sao “vuốt mặt cũng phải nể mũi”.

Hai là tâm lý “né sợ” bề trên đã làm phe cấp tiến chùn tay không dám dứt giai đoạn. Tâm lý này xuất phát từ hai nguyên nhân sâu xa. “Né” là vì, khác với các đảng CS ở Đông Âu, giữa những người VNCS ngoài tình “đồng chí” dựa trên nền tảng chủ nghĩa Mác-Lê, còn có một tình cảm đặc biệt dựa trên nền tảng “chế độ gia trưởng” hình thành qua hai cuộc chiến tranh lâu dài gian khổ: Kháng chiến chống Pháp (1945-1954) và cuộc chiến tranh ý thức hệ (1954-1975). Với thời gian dài của hai cuộc chiến tranh này, những người VNCS đã cùng chia ngọt sẻ bùi trong chiến đấu, trong nhà tù, đã hun đúc

nên một thứ tình cảm sâu nặng có tính gia đình mà người CS gọi là “tình cảm cách mạng” hay là “tình yêu giai cấp”. Trong cuộc sống, trong hoạt động, người VNCS đã bình dân hoá cách xưng hô giữa cấp trên với cấp dưới theo một quan hệ gia đình. Trong chiến tranh cũng như sau này nắm chính quyền, người ta thường ít nghe người CS xưng hô chức vụ mà thường gọi nhau theo đẳng cấp gia đình, theo tuổi tác. Chẳng hạn những người VNCS thường gọi các lãnh tụ, lãnh đạo của mình một cách thương thân như anh Ba Duẩn (Lê Duẩn), chị Ba Định (Nguyễn Thị Định), chú Mười Cúc (Nguyễn Văn Linh), chú Sáu Dân (Võ Văn Kiệt), anh Sáu Khải (Phan Văn Khải)... Chính lối xưng hô này đã hình thành trong chiến tranh, được duy trì và phát triển khi nắm chính quyền để củng cố chế độ gia trưởng trong quan hệ công tác. Và do đó, nội bộ thường giải quyết các lỗi lầm của nhau bằng tình cảm hơn là lý tính. Sự bao che, nặn ô dù và hiệu năng công tác thấp trong bộ máy chính quyền CSVN có lẽ phần nào do lẽ lối làm việc theo chế độ gia trưởng này. “Sợ” vì hầu như các đảng viên CSVN đã được giáo dục và rèn luyện để trở thành những con người chỉ biết phục tùng mệnh lệnh, kính phục tài lãnh đạo và khiếp sợ quyền lực ghê gớm của các lãnh tụ. Tụ chung, các đảng viên CSVN đã được đào tạo thành những con người đầy mặc cảm tự ty trước các lãnh tụ đầy quyền uy và một hình tượng “Đảng bất khả xâm phạm”, lâu dần ý thức chống đối bị huỷ diệt mà nói theo người CS là nội bộ Đảng không còn mâu thuẫn đối kháng. Vì “Né” mà Trần Xuân Bách đã nói thẳng ý muốn “đa nguyên chính trị”, chấp nhận mất cơ hội nắm ngôi vị tối cao chế độ. Phải chăng vì “chế độ gia trưởng” ông Bách đã hành động như vậy để sau này tránh được cảnh “anh em trong nhà bôi mặt đá

nhau". Vì "sợ" mà cấp dưới không dám manh động dùng bạo lực lật đổ cấp trên? Phải chăng cũng vì "Chế độ gia trưởng" mà cấp dưới bao lâu nay như con cháu trong nhà không dám chống lại cha, chú? Theo nhận định của nhiều người thì đây có thể là nguyên nhân sâu xa đã làm cho tiến trình giải thể và hóa thân chế độ CSVN kéo dài hơn Liên Xô và các nước XHCN Đông Âu. Nhưng dù thời gian có chậm lại đôi chút, tiến trình giải thể chế độ CSVN vẫn là một tất yếu. Căn cứ vào diễn biến tình hình trong điều kiện tương quan lực lượng hiện nay giữa chế độ độc tài CS với các lực lượng dân tộc, dân chủ Việt Nam và quốc tế, theo dự đoán của chúng tôi, chế độ CSVN sẽ hóa thân theo "Tiến trình ba bước" như sau:

Bước Một: Thử nghiệm dân chủ.

Đó là thời khoảng từ 1995 đến 2005 với sự nắm quyền của phe bảo thủ chia xẻ quyền hành với phe cấp tiến trung dung, theo chiều hướng bảo thủ mất dần quyền lực chỉ còn giữ lại quyền uy (*ảnh hưởng của các lãnh tụ với các cấp lãnh đạo chính quyền sau khi ra khỏi quyền lực*-Theo Ô. Võ Văn Kiệt "Đóng góp ý kiến vào báo cáo tổng kết lý luận và thực tiễn hai mươi năm đổi mới" - 2005), cấp tiến gia tăng nắm quyền lực trong bộ máy đảng và nhà nước.

Trong bước này chế độ sẽ thả nổi cho những tiếng nói "đối lập xây dựng" vang lên từ những đoàn thể quần chúng không phải của Đảng, hay các nhà lão thành cách mạng CS có thể được phê bình, góp ý thậm chí đấu tranh chống tiêu cực và đòi một số quyền dân sinh dân chủ có mức độ. Đó là việc làm của các nhà đấu tranh cho dân chủ gốc đảng viên CS phản tỉnh như các ông Nguyễn Hộ, Nguyễn Văn Chấn, Trần Độ trước đây, hay mới đây như các ông Hoàng Minh Chính, Ts. Nguyễn Thanh Giang, Gs. Trần Khuê v.v. Các

cuộc biểu tình của quần chúng tự phát đòi quyền lợi dân sinh thì được châm chước, song có tổ chức để đòi các quyền dân chủ thì chưa được. Nhưng nhà tù và các biện pháp trấn áp sẽ được dành cho những cá nhân nào dám đòi dân chủ mà không có bề dầy cách mạng làm bảo chứng sẽ không vượt khỏi tầm tay của đảng, như Ls. Lê Chí Quang, Bs. Phạm Hồng Sơn, nhà báo Nguyễn Vũ Bình...

Tự do chung thì mọi sinh hoạt dân chủ được thả nổi trong bước này phải mang tính “Mâu thuẫn nội bộ”, mang ý nghĩa “đối lập xây dựng” nhằm giúp “Đảng trong sạch, vững mạnh” tiếp tục vai trò lãnh đạo độc tôn. Nhưng đầu sao các hoạt động này cũng là bước thử nghiệm dân chủ, giúp cho người dân làm quen dần với lễ lối sinh hoạt dân chủ. Đối với nhà cầm quyền CSVN, qua thả nổi cho một số sinh hoạt mang tính dân chủ, cũng muốn chứng tỏ cho các thế lực quốc tế, rằng họ cũng đang cố gắng đi theo chiều hướng mới (dân chủ), song muốn giữ thế chủ động mà thôi.

Bước Hai: Thực Tập Dân Chủ.

Đó là thời khoảng tiếp theo, dự kiến có thể trong vòng 5 năm tới (2005-2010). Trong bước này quyền lực chính trị nằm gọn trong tay phe cấp tiến trung dung, một phần liên kết với phe cấp tiến triệt để, sau khi loại trừ được phe bảo thủ ra khỏi quyền lực một cách tự nhiên (như về hưu hay mệnh chung) hay bị loại trừ bằng các thủ thuật chính trị, dù vẫn còn chịu ảnh hưởng phần nào của tệ trạng quyền uy.

Trong bước này, liệu có một Gorbachev của VN sẽ xuất hiện hay không, người đó là ai, thì hiện vẫn còn là một ẩn số. Đã có một vài dự đoán về một nhân vật trẻ thuộc cánh cấp tiến trung dung Miền Nam, hậu duệ của ông Cựu Thủ Tướng Võ Văn Kiệt, người đã được Hoa Kỳ và các nước dân chủ tư bản “tu nghiệp” sẽ xuất hiện vào thời điểm thích

hợp. Nay chỉ biết rằng, trong bước phát triển này phẩm và lượng dân chủ chính trị trong môi trường “Mật ngọt kinh tế thị trường” sẽ được nâng cao, để sinh hoạt thực tập dân chủ sẽ diễn ra. Mở đầu Quốc Hội đương nhiệm của chế độ sẽ có thể tự sửa đổi một số điều khoản Hiến Pháp hiện hành, tỉ như điều 4 Hiến Pháp, làm mất vai trò lãnh đạo độc tôn, độc quyền chính trị của đảng CSVN, song vẫn chưa minh thị trong Hiến Pháp một thể chế chính trị dân chủ đa nguyên. Tuy nhiên, với sự sửa đổi Hiến Pháp này sẽ tạo cơ sở pháp lý cho các cá nhân, đoàn thể quần chúng và một số tổ chức chính trị mang ý thức hệ quốc gia có khuynh hướng trung dung, tỉ như Phong Trào Thống Nhất Và Xây Dựng Dân Chủ, có thể bước vào hoạt động công khai, hợp pháp. Lề lối sinh hoạt của các tổ chức chính trị lúc này mang tính đảng song không phải chính đảng, vì chế độ dân chủ đa nguyên chưa được thừa nhận, song có thể coi là tiền đề cho các hoạt động chính đảng tương lai. Trong bối cảnh này, sẽ dần dần hội tụ các khuynh hướng chính trị có chung lập trường dân tộc, cùng hướng đến một chế độ dân chủ, nặng tính xã hội (Khối xã hội dân chủ) hay nặng tính dân tộc (Khối Dân tộc Dân Chủ, hay Quốc Gia Dân Chủ). Một số chính trị gia hay đoàn thể chính trị tại hải ngoại có thể trở về nước tham gia vào giai đoạn thực tập dân chủ này. Tất cả, sẽ đóng vai trò “Đổi lập xây dựng” với chính quyền đương thời.

Trong khi đó, nền kinh tế thị trường sẽ được nâng lên một bước về phẩm và lượng, với sự gia tăng số lượng các công ty và vốn đầu tư nước ngoài. Công cuộc việt trợ vốn đầu tư phát triển song phương cũng như đa phương sẽ gia tăng mạnh với các quốc gia phát triển G.7, các tổ chức tài chánh quốc tế như Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế, Ngân Hàng Thế Giới, các tổ chức phát triển vùng như khối các Quốc Gia Đông Nam Á . . . Sự thế này như là dấu hiệu quốc tế khuyến

khích phe cấp tiến trong đảng CSVN mạnh dạn tiến lên phía trước, về hướng dân chủ đa nguyên.

Đến đây, qua bước thực tập dân chủ, đã tích lũy đủ lượng dân chủ, thay thế được “chất độc tài CS”, tạo cho chế độ này một nội dung dân chủ, chỉ còn hình thức XHCN, như cái vỏ bọc ngai của một trứng gà ấp đã đến thời điểm nở ra “Con gà dân chủ”.

Bước Ba: Hình Thành Chế Độ Dân Chủ Đa Nguyên.

Dự kiến bước này sẽ diễn ra trong khoảng 2010 – 215. sau khi đã hội đủ các điều kiện cần và đủ để chế độ độc tài CS “hóa thân” thành chế độ dân chủ một cách hòa dịu, phe cấp tiến trung dung và cấp tiến triệt để có thể hòa nhập nắm trọn quyền bính trong tay, kiểm soát và nắm vững tình hình, sẽ tung ra những biện pháp đổi mới mạnh bạo hơn về chính trị phù hợp với trình độ phát triển của nền kinh tế thị trường tự do. Tỉ như tự sửa đổi hay hủy bỏ Hiến Pháp, để có một bản Hiến Pháp mới phù hợp, mang tính dân chủ đa nguyên. Những đảng viên cộng sản cấp tiến có thể giữ nguyên bằng hiệu hay tách ra thành lập một đảng nặng tính xã hội (đảng Xã Hội Dân Chủ chẳng hạn); Khuynh hướng bảo thủ nay chỉ còn là thiểu số có thể sẽ tiếp tục duy trì đảng CSVN, chấp nhận đấu tranh trên nghị trường hay chỉ còn là thiểu số yếu ớt trong đảng CSVN mà thôi.

Nếu xảy ra sự lựa chọn thứ nhất, trong quốc hội và các cơ quan dân cử các cấp, đảng CSVN (Cái vỏ) hay Xã Hội Dân Chủ (Thực chất) sẽ là một đảng mạnh, sẽ chiếm đa số ghế, đương đầu với khối đối lập bao gồm

các chính đảng thiểu số, trong đó có đảng CSVN (thiểu số cánh tả nếu tách ra), và số đông các đảng phái quốc gia, tạm gọi là khối Dân Tộc Dân Chủ (đa số đối lập cánh hữu)

Vào giai đoạn này, với luật bầu cử mang tính đa nguyên, ngoài các tổ chức và lực lượng chính trị, tôn giáo đã có mặt hoạt động trong bước hai (Thực tập dân chủ), nay có thể có thêm các đảng phái và lực lượng chính trị quốc gia từ hải ngoại hay trong nước đưa người ra tranh cử vào Quốc Hội mới và cơ quan dân cử các cấp, nếu có đủ người và thấy có những bằng chứng khả tín. Vì những đòi hỏi của người Việt Quốc Gia như điều kiện tiên quyết nay đã hội đủ (Hiến Pháp Dân Chủ đã hình thành, chế độ độc tài CS đã tiêu vong, và nền chính trị mang tính đa nguyên đã được thiết lập). . . Nếu đa nghi lắm đến độ vẫn chưa chịu về nước tham gia tranh cử đưa người vào các cơ quan quyền lực nhà nước từ trung ương đến địa phương, thì sau đó nếu thực tế khả tín, mọi việc rồi đâu cũng vào đó. Tuy nhiên để có được sự khả tín này, chính quyền hậu thân của CSVN cần làm một số động tác, như ngoài việc lên tiếng mời gọi chính thức các lực lượng quốc gia, dân tộc dân chủ Việt Nam ở hải ngoại trở về tham gia vào tiến trình dân chủ hóa và phát triển đất nước, sẽ đi kèm với việc sửa đổi hiến pháp, pháp luật dân chủ (Dân chủ pháp lý), song song với việc trả tự do vô điều kiện cho các tù nhân chính trị chẳng hạn (thực hành dân chủ).

Như vậy là với bản Hiến Pháp làm nền tảng thiết lập nền chính trị dân chủ mang tính đa nguyên (Vì cụm từ “dân chủ đa nguyên” bị dị ứng với người CS), đảng

đa số cầm quyền nguyên là các đảng viên CS phản tỉnh (Đảng Xã Hội Dân Chủ chẳng hạn), sẽ chủ động thực hiện các bước tiếp theo chiếu theo Hiến Pháp mới, như từng bước thiết lập hay cải tổ cơ cấu chính quyền phù hợp, từ thượng tầng kiến trúc đến hạ tầng cơ sở, theo một nhịp độ thích hợp để tránh xáo trộn đời sống chính trị, kinh tế và xã hội. Trên căn bản này, các sinh hoạt chính trị, kinh tế, xã hội sẽ từng bước đi vào nề nếp. Về chính trị, có thể hình thành hệ thống đa đảng lúc đầu, song vì lợi ích đất nước sẽ có nỗ lực hình thành hệ thống lưỡng đảng mạnh thay nhau nắm quyền cai trị đất nước và một vài đảng nhỏ với cơ hội nắm quyền không đáng kể (như hệ thống chính đảng tại Hoa Kỳ).

Theo chiều hướng phát triển thực tiễn như đã phân tích trình bày ở trên, đảng có khuynh hướng “Xã Hội Dân Chủ cấp tiến” (Gốc đa số là người CS phản tỉnh và một số khác ngoài đảng hay chưa từng tham gia đảng phái nào) để có cơ hội trở thành chính đảng mạnh có khả năng chiếm đa số trong Quốc Hội để trở đảng nắm quyền. Trong khi đó, nếu thực trạng phân tán tổ chức, phân hóa nội bộ nơi các chính đảng và các lực lượng quốc gia dân tộc, dân chủ như hiện nay vẫn không thay đổi, thì khuynh hướng quốc gia, dân tộc, dân chủ vào giai đoạn này vẫn không thể trở thành một chính đảng mạnh, để cạnh tranh thắng lợi với khuynh hướng xã hội dân chủ cấp tiến, dù họ chỉ là thiểu số, nhưng có sức mạnh của một chiếc “đũa cả” so với hàng chục chiếc “đũa con” rời rạc.

Tựu chung, nếu cho đến bước này mà tương quan lực lượng hiện nay vẫn không biến đổi, thì tiến trình ba

bước đến nền dân chủ mang tính đa nguyên có thể sẽ diễn ra theo chiều hướng kể trên, với vai trò chủ đạo của khuynh hướng “Xã Hội Dân Chủ” được thừa nhận, sẽ được sự hỗ trợ của các thế lực khuynh đảo ngoại bang hay là “Chiều hướng quốc tế mới”.

Tất nhiên các dự kiến trình bày trên đây sao cũng chỉ là dự báo chính trị, nên khó có được kết quả chính xác như toán học. Do đó những dự kiến về nhân sự có thể khác với thực tế, và thời gian diễn biến các sự kiện có thể ngắn dài hay đảo lộn đôi chút, song về chiều hướng với các bước đi của **“Tiến trình giải thể chế độ độc tài CSVN, hình thành chế độ dân chủ mang tính đa nguyên”** theo nhận định của chúng tôi đã là một tất yếu lịch sử. Vấn đề chỉ còn là thời gian, tốc độ nhanh chậm của tiến trình này thì tùy thuộc nhiều yếu tố, nhiều tác nhân, trong đó cần lưu ý đến tác nhân quan trọng này: Sức mạnh đấu tranh của các lực lượng quốc gia dân tộc dân chủ và nhân dân trong cũng như ngoài nước và áp lực kinh tế, chính trị quốc tế đối với chế độ CSVN. Theo đó, cường độ đấu tranh nhiều mặt, nhiều chiều phải mạnh mẽ và phương thức đấu tranh phải hữu hiệu, thì tiến trình ba bước tiến đến dân chủ dự kiến trên đây mới mau chóng xảy ra. Nếu không, tiến trình có thể dừng lại ở bước thứ hai như hiện nay và kéo dài (Thực tập dân chủ). Bởi vì, nếu không tạo được áp lực thừa đủ từ nhiều phía, nhiều chiều, khuynh hướng chung của những người CSVN vẫn muốn dừng lại ở thể chế “Tập trung dân chủ”, với quyền tự do dân chủ hạn chế, trong đó các quyền dân sinh dân chủ có được do sự tự chế của nhà cầm quyền và là ân huệ ban

phát tùy tiện cho người dân. Vì rằng thực tế đã có những dấu hiệu cho thấy một số lãnh tụ hàng đầu chế độ đương quyền Việt Nam tỏ ra ngưỡng mộ và muốn bắt chước những tấm gương “Độc tài sáng suốt” trong vùng, tí như Tân Gia Ba, Thái Lan, Nam Hàn, Indonesia. . . Với biện luận rằng các nước này vẫn phát triển được trong khung cảnh một chế độ “Dân chủ hạn chế” và đưa ra một quan niệm về dân chủ khác với quan niệm dân chủ phổ quát của thế giới. Và do đó, họ Việt Nam không nhất thiết phải có nền chính trị dân chủ đa nguyên mới phát triển được. Nghĩa là trên cơ sở lý luận này, người CSVN muốn tiếp tục duy trì chế độ độc tài toàn trị, vì dẫu sao điều này vẫn có lợi hơn cho tập đoàn thống trị CSVN hơn là trong một thể chế dân chủ, mà họ buộc phải chia xẻ quyền hành với các lực lượng chính trị khác.

2. Nếu Tương Quan Lực Lượng Nghiêng Về Phía Các Lực Lượng Quốc Gia Dân Tộc Dân Chủ: Chế Độ CSVN Sẽ Bị Giải Thể Như Thế Nào?

Trên đây là dự kiến về tương lai chế độ CSVN, căn cứ trên tương quan lực lượng Quốc – Cộng hiện nay, với ưu thế nghiêng về phía CSVN đang nắm quyền và như được “Chiều hướng quốc tế mới” cho phép và ngầm thúc đẩy cho một tiến trình “Tự hóa thân chế độ”. Bây giờ trong điều kiện giả định là, nếu cán cân nghiêng về phía các lực lượng quốc gia dân tộc dân chủ, với ưu thế mạnh có thể chủ động buộc được những người CSVN đang nắm quyền phải đi theo một tiến trình tự giải thể chế độ độc tài để hình thành thể chế dân chủ. Nhưng muốn có ưu thế mạnh này, các lực lượng Quốc Gia Dân Tộc Dân Chủ, với nhiệm vụ lãnh đạo

Thiện Ý

(Trích từ: Tài liệu nghiên cứu lý luận: Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới”

Từ trang 32